

Är Mikael Nyberg en "antisemitisk marxist"?

Jag har med tilltagande förvåning tagit del av den politiska gyttjebrottnings som Andreas Malm startade i DN under hösten 2006, där inga repliker tilläts, och som han sedan fortsatte i Flamman. Där fick vissa av de angripna tillfälle att gå i svaromål, dock ej undertecknad. Nu har Mikael Nyberg hakat på i Clarté, där han låter påskrina att Israel Shamir är en "ortodox kristen antisemit". Liksom Malm bryr sig inte Nyberg om att tala om hur han definierar "antisemitism". Ändå har Nyberg uppenbarligen behov av att, med hjälp av några av honom själv valda citat av Shamir, använda den för honom själv föga hedervärda metoden, att med "guilt by association" utpeka undertecknad. Varför, jo i likhet med flera av de ytterst få som läst honom, anser jag att Shamir är en mycket läsvärd författare. Jag ber så mycket om ursäkt, men jag läser faktiskt böcker, och rekommenderar ofta författare, utan att därför gå i god för dessa författares alla åsikter och formuleringar.

Av hänsyn till Nyberg tänker jag inte spekulera i vad som ligger bakom denna hans antiintellektualism, men kan bara konstatera att i dessa avseenden skiljer sig inte Nyberg från Malm. Med några väl valda citat av Karl Marx, bleve Nyberg med denna logik en "antisemitisk marxist". Att Shamir är ortodox kristen och inte bara kritiserar sionismen utan även den judiska religionen, är visserligen inte så vanligt, men enligt min mening fullt legitimt och inte något att göra en affär av, om man inte anser att denna kombination, i sig, av någon anledning är graverande.

Visst kan man diskutera saker utan att i tid och otid behöva definiera dem. Men här rör det sig om ett begrepp som totalt har förlorat sin redan tidigare oklara innebörd. Semit är till att börja med ett inte särskilt lyckat begrepp i sammanhanget, eftersom den folkgrupp som avses – judarna – endast till en mindre del kan anses vara semiter.

Anti betyder att vara emot eller ogilla. Det torde varken vara ovanligt eller straffbart att vara emot, ogilla eller till och med hata andra människor eller grupper av människor, så länge det är ett uttryck för en åsikt och inte faller under den oklara och yttrandefrihetsbegränsande lagen om hets mot folkgrupp. Man kan självklart göra det utan att därför anse att de som avses är "rasmässigt" underlägsna en själv, det vill säga utan att det är rasistiskt grundat (Jag utgår här från NEC:s definition av rasism). Vidare hävdar jag att man kan vara rasist utan att vara "anti" andra. Även om man anser att andra människor är som hundar, kan man ju älska dem för det.

Redan det jag nu har sagt talar för att man överhuvudtaget inte bör använda ett så diffust begrepp som "antisemitism", vilket jag i olika sammanhang också hävdar. I stället bör man använda begrepp som är mer precisa och inte tabubelagda. Fördomar, främlingsfientlighet, hat, ogillande och liknande är att

föredra och om det handlar om rasism, kan man lägga till det. Till exempel rasistiskt grundad kärlek till judar, vilket inte alls är ovanligt, i synnerhet inte bland de judar som uppfattar sig som det ”av gud utvalda folket” och i enlighet med judendomens lag - Halackah – anser att icke-judar inte är riktiga människor.

Men inte nog med det, ”antisemit” har kommit att bli det värsta av alla tillmälen. Hora, morsaknullare pucko, cp och dylikt är småsaker jämfört med ”antisemit”, som är det ultimata stigmat, som väl tilldelat utdefinierar offret från all mänsklig samvaro såsom representant för Ondskan. I första hand är det kritiker av israeliska eller judiska intressen som tilldelas detta epitet, av israelvänner och judar som har tagit entreprenad på såväl definitionen som användningen av detta begrepp som är lika gränslöst och expanderande som den ”judiska staten”.

Det påpekande som Nyberg gör beträffande så kallade judevitsar grundar sig nog mer på en ambition att själv rentvå sig från alla misstankar för att vara ”antisemit”, än på att vara ett allvarligt menat politiskt argument. Det kan knappast hävdas att en så kallad Norgevits är något som borde rendera den som levererar vitsen stigmatisering och fridlysning. Här är det nog ”J” tabuet som spökar.

Avslutningsvis nödgas jag medge att jag faktiskt hatar. Jag hatar all rasism, i synnerhet den rasism som kommer till uttryck i sionismen och i den israeliska statskonstruktionen. Aldrig har jag i något sammanhang kritiserat judar enbart i deras egenskap av judar. Däremot har jag kritiserat den dubbelmoral som de flesta judiskt religiösa församlingar, organisationer och enskilda manifesterar genom att samtidigt verka för Israel som en ”judisk stat” och för demokratiska fri- och rättigheter i de stater utanför Israel de själva lever. Ett stöd förutan vilket denna stat inte skulle överleva. Jag har varnat för att detta kommer att slå tillbaka mot dem själva i takt med att Israels folkmordspolitik gentemot palestinierna fullbordas och de till synes ändlösa angreppskrigen mot omvärlden fortsätter.

Lasse Wilhelmson